

Getuigen van je geloof

30 september 2018

Inleiding

Lieve mensen, vandaag worden we uitgedaagd om wat dieper in te gaan op het waaien van Gods Geest, die waait waarheen Hij wil. We worden uitgedaagd om ons open te stellen en te kunnen ervaren, dat Gods Geest zich niet laat inperken tot de grenzen die door mensen zijn gemaakt. Maar ook goed om daarbij te bedenken dat Gods Geest ook òns heel direct aanraakt. Jezus vraagt ons vandaag expliciet om radicaal werk te maken van ons gelovig-zijn, om in doen en laten te laten zien, dat wij ons geraakt weten door Zijn Geest. Radicaal werk maken van ons gelovig-zijn, getuigen van ons geloof, in doen en laten, om het Koninkrijk Gods binnen te kunnen gaan. We gaan er straks meer over horen. Laten we ons nu eerst tot God onze Vader wenden en om Zijn ontferming vragen. Want die hebben we hard nodig

Eerste lezing

Uit het boek Numeri

In die dagen, daalde de Heer neer in een wolk, sprak tot Mozes, en legde een deel van de geest die op Mozes rustte, op de zeventig oudsten. En toen de geest op hen rustte, profeteerden zij, maar later hebben zij het niet meer gedaan. Nu waren er twee mannen in het kamp gebleven. De één heette Eldad, de ander Medad. Ook op hen rustte de geest - zij stonden op de lijst, al waren zij niet naar de tent gegaan -, en zij profeteerden in het kamp. Een jongen ging het ijlings aan Mozes vertellen, en zei: "Eldad en Medad zijn aan het profeteren in het kamp". Jozua, de zoon van Nun, die reeds als jongeman in dienst van Mozes gekomen was, zei daarop tot Mozes: "Mijn heer, dat moet u hen verbieden". Mozes zei hem: "Waarom komt u voor mij op? Ik zou willen dat heel het volk van de Heer profeteerde, en dat de Heer zijn geest op hen legde".

Tweede lezing: Jakobus 5,1-6

Broeders en zusters,

Gij die rijk zijt: weent en jammert om de rampen die over u komen. Uw rijkdom is verrot, uw mooie kleren zijn door motten aangetast, uw goud en zilver is verroest. Die roest zal tegen u getuigen en als een vuur uw vlees verteren. Schatten hebt gij verzameld, terwijl het de laatste dagen zijn. Hoort, het loon dat gij hebt onthouden aan de arbeiders die uw velden hebben gemaaid roept luid, en de kreten van uw oogsters zijn door-gedrongen tot de oren van de Heer der heerscharen. Gij hebt op aarde gezwelgd en gebrast, gij hebt u vetgemest voor de dag van de slachting. Gij hebt de rechtvaardige gevonnist en vermoord; hij heeft geen verweer tegen u.

Evangelielezing: Marcus 9, 38-43.45.47-48

In die tijd zei Johannes tot Jezus: 'Meester, we hebben iemand die ons niet volgt in uw naam duivels zien uitdrijven, en we hebben getracht het hem te beletten, omdat hij geen volgeling van ons was'. Maar Jezus zei: 'Belet het hem niet, want iemand die een wonder doet in mijn Naam, zal niet zo grif ongunstig over Mij spreken. Wie niet tegen ons is, is vóór ons. Als iemand u een beker water te drinken geeft omdat gij van Christus zijt, voorwaar Ik zeg u: zijn loon zal hem zeker niet ontgaan. Maar als iemand één van dezen kleinen die geloven, aanleiding tot zonde geeft, het zou beter zijn voor hem als men hem een molensteen om de hals deed en in zee wierp. Dreigt uw hand u aanleiding tot zonde te geven, hak ze af; het is beter voor u verminkt het leven binnen te gaan dan in het bezit van twee handen in de hel te komen, in het onblusbaar vuur. Het is beter voor u kreupel het leven binnen te gaan, dan in het bezit van twee voeten in de hel te worden geworpen. Het is beter voor u met één oog het

Rijk Gods binnen te gaan, dan in het bezit van twee ogen in de hel te worden geworpen, waar hun worm niet sterft en het vuur niet gedoofd wordt".

Ik weet nog goed, dat ik als kind niet met protestante kinderen mocht spelen. Dat was toen nog zo, katholiek bij katholiek, en protestant bij protestant. En sinds een aantal decennia is de oecumene nu open gebloeid, en houden we gezamenlijke diensten, en weten en vooral ook voelen we ons weer verenigd in ons kind zijn van eenzelfde Vader. En op de volkstuin voel ik me vaak op een bepaalde manier verwant met de moslims die daar ook een tuin hebben: zij bidden nog iedere dag, 5x liefst als het goed is, tot dezelfde God als ik, en heel veel anderen op de tuin doen daar niet meer aan.... Wonderlijk toch? Ik denk dat we iets van deze sfeer terug horen in de lezingen van vandaag. In de 1^e lezing horen we Mozes zeggen: "Ik zou willen dat heel het volk van de Heer profeteerde, en dat de Heer Zijn Geest op hen legde".

En in het evangelie horen we Jezus woorden van eenzelfde strekking zeggen, nl. dat de leerlingen niet mogen beletten dat iemand in Zijn Naam wonderen doet. Zowel Mozes als Jezus spreken hun verlangen uit, dat álle mensen zich zouden openen voor de werking van Gods Geest. Eerder in het Marcusevangelie wordt een paar keer verteld, dat de leerlingen zelf geen kwade geest konden uitdrijven. Zouden ze wellicht ook wat jaloers zijn geweest, dat het nu een buitenstaander, iemand die niet tot de kring van Jezus hoort, wél lukt? Illustratief voor hoe het er onder mensen, bij óns dus ook, aan toe gaat. En weet u wat nou zo bijzonder is? Wij hoeven helemaal niet jaloers te zijn als de een of de ander begiftigd blijkt te zijn met Gods Geest, zelfs niet als dat iemand blijkt te zijn die niet tot onze kerkgemeenschap hoort. Want dát is immers waar hier vandaag sprake van is? Van mensen die niet tot de eigen kring horen en tóch kunnen profeteren, tóch 'duivels kunnen uitdrijven' om in de beeldspraak van het evangelie te blijven. Wat deze verhalen eens te meer benadrukken is, dat de Geest Gods waait waar Hij wil... Als u het mij persoonlijk vraagt, geloof ik ook, dat Gods Geest zich niet laat inperken tot de benauwende grenzen die in de loop der eeuwen door Kerkmensen zijn gemaakt, en die God zij dank in de steeds verder openbloeïende oecumenische beweging waar mogelijk ongedaan worden gemaakt. Ook búiten onze Kerk is Gods Geest te vinden.

Zo'n meisje uit Pakistan, Malala Yousafzai, dat zwaargewond raakte door een aanslag van de Taliban, en dat in 2014 de Nobelprijs voor de vrede heeft ontvangen, omdat zij opkomt voor het lot van Pakistaanse meisjes, die niet naar school mogen.... Zou je niet mogen zeggen dat ook zij geraakt is door Gods Geest? En Gandhi? Teveel om op te noemen, de mensen 'van buiten' die duidelijk geraakt zijn door Gods Geest en daarnaar geleefd hebben. Gods Geest laat zich niet aan banden leggen door al te menselijke bepalingen. Dat kán toch ook niet als je er goed over nadent? Ik ben hier in Nederland geboren. Maar als ik nou in China zou zijn geboren, zou ik dan niét naar Gods beeld en gelijkenis geschapen zijn? Geldt het scheppingsverhaal dan niet voor álle mensen, ongeacht waar ze geboren zijn? Gaat ons geschapen zijn naar Gods beeld niet vooraf aan welke geloofstraditie dan ook, waar wij bij toeval in terecht gekomen zijn? Juist het scheppingsverhaal laat zien, dat Gods Geest niet gebonden is aan de soms zo benauwende grenzen die de verschillende geloofstradities vaak gemaakt hebben. Denk maar aan de Taliban, als afschrikwekkend voorbeeld! Ik weet wel, dit alles roept ook theologische vragen op. Maar dat voert te ver om daar hier verder op door te gaan. Laten we het terug brengen tot onszelf, zoals wij hier zitten: wij allemáál zijn begiftigd met Gods Geest, dat is al bij ons doopsel gebeurd. De vraag die overblijft is alleen: wat hebben we gedaan, wat dóen we met die gave in ons leven? Want het vervolg van het evangelie draait er niet omheen: Jezus laat met radicale woorden horen wat het betekent om bij Hem te horen, om begiftigd te zijn met Zijn Geest! Het roept verplichtingen op, het is geen vrijblijvende zaak! Tot drie keer toe herhaalt Jezus met gruwelijke beelden, dat het beter is om verminkt het leven= het Rijk Gods binnen te gaan dan in de hel geworpen te worden. Dat is weer zo'n theologisch moeilijke kwestie: de hel....Bestaat de hel? Wat bedoelt Jezus met deze harde woorden? In de Bijbel komen we zowel in het O.T. als in het N.T. het begrip 'hel' tegen. We kunnen er dus niet omheen, het is iets wat we serieus moeten nemen. Maar het is wel van belang dat we proberen te verstaan wat de Bijbelse betekenis van het woord hel is.

En dat we de beelden over de hel loslaten, waar we wellicht in onze jeugd mee zijn opgevoed. Een poging: God is Liefde. Hij dwingt ons niet, Hij heeft ons een vrije wil gegeven. En het is dus aan òns hoe, waarvoor wij kiezen. Kiezen wij voor God, dan is het Rijk Gods binnen handbereik. Kiezen wij nièt voor God - dan leven wij in afwezigheid van God. Ik denk dat de Bijbelse betekenis van het begrip 'hel' hier heel dicht bij komt: leven in afwezigheid van God. Als we het evangelie góed lezen, horen we Jezus dat eigenlijk ook zeggen: Hij stelt de hel tegenover het Rijk Gods. Zegt Hij ergens ook niet "je kunt niet God dienen èn de Mammon"? Áls we maar in het Rijk Gods terecht komen, zegt Hij, desnoods verminkt, kreupel of met een oog. De bedoeling is duidelijk: wij moeten een radicale keuze vóór God en Zijn Koninkrijk maken. Dat gaat niet half... En er is Jezus álles aan gelegen, - letterlijk álles: Hij heeft er Zijn eigen leven voor gegeven! - , òm ons maar in het Rijk van Zijn Vader te krijgen. Dat Koninkrijk van God, dat zo midden onder ons is= binnen handbereik! Maar die vrije wil van ons, die houdt ons toch vaker tegen dan ons lief is. Die verzuchting van Paulus weet u wel, "wat ik doe dat wil ik niet en wat ik wil dat doe ik niet".....Vandaar die harde woorden van Jezus vandaag, Hij wil ons echt doen vóelen waar het om gaat. En Hij heeft ons ook een helper gegeven, Zijn Geest. Om terug te komen op die Geest van God, waar wij al vanaf onze doop mee begiftigd zijn: het is van belang, ook dát zegt Paulus ons in een van zijn brieven aan, dat wij goed leren onderscheiden wanneer wij en òf wij ècht met de Geest van God te maken hebben: de onderscheiding der geesten wordt dat wel genoemd. Als we dáár serieus werk van zouden maken, dan zou het ons wellicht ook wat gemakkelijker vallen om met hart en ziel, in doen en laten te kiezen voor dat Koninkrijk van God, en te getuigen in de naam van Jezus. Want de Geest die Jezus ons gegeven heeft, Gods Geest, is onze grote helper hierbij, zònder Zijn Geest gaat het ons niet lukken..... Ik wens ons allen toe, dat wij meer bewust mogen zijn dat wij Gods Geest al in ons dragen, dat wij er 'alleen nog maar' goed naar hoeven te luisteren....opdat wij zo in ons doen en laten zichtbaar kunnen maken dat wij dat in Zijn Naam doen.

Amen. Moge het zo zijn

Slotgedachte:

Een uitspraak van paus Franciscus: "de ergste vorm van slavernij is die van het eigen ik". De ware liefde is de ware vrijheid. Dan zijn wij in staat om te getuigen van ons geloof. Ignatius van Loyola bad aldus:

Neem, Heer, en aanvaard
mijn vrijheid, mijn geheugen,
mijn verstand en heel mijn wil,
alles wat ik heb en bezit.

U hebt het mij gegeven,
aan U, Heer, geef ik het terug.
Alles is van U,
beschik erover geheel volgens Uw wil.

Geef dat ik U mag liefhebben,
die genade is mij genoeg